

ind i Stockholms Kommunestyre som Stadsfuldmægtig, i hvilken Egenskab hun i Efteraaret 1910 sammen med en Del af sine mandlige Kolleger gæstede Kbhvns. Kommune. Stillingen ved det Kgl. Bibliotek beklædte hun, indtil hun nu i Foraaret 1911 paa Grund af Giftermaal med en dansk Mand Cand. polyt., Docent Munch-Petersen forlod sin Virksomhed og sit Fædreland for at bosætte sig i København. Dette er i korte Træk den Kvindes Biografi, som har skænket Norden det 1ste Børnebibliotek — men indenfor denne snævre Ramme ligger et rigt Liv af Virksomhed og Studier og

pløjet Byerne for at samle Kundskaber og atter sprede dem i sit Fædreland. Hun talte og hun skrev, indtil det hele stod der som Virkelighed, kan man bogstavelig talt sige, thi hendes sidste store Arbejde er nu ogsaa ved at blive til Virkelighed. — I Begyndelsen af 1911 overdrog den svenske Regering hende at undersøge de svenske Folkebiblioteks Forhold — indgive en Beretning om dem og et Forslag til Omordning, af hvad hun fandt burde forandres. — Dette store Arbejde forelagdes Regeringen i Efteraaret 1911; — det er en udmærket klar og nøgtern Fremstilling udarbejdet i en mere liv-

aldrig svigtende Iver for den Sag, som særlig interesserede Dr. phil. Valfrid Munch-Petersen, og som havde hendes Hjerte. — *Opdragelsesspørgsmaalet i Almindelighed og derunder særlig Bibliotekssagen* under enhver Form — hvilken hun mener, godt administreret og bestyret er det bedste Led i al Folkeopdragelse og Udvikling — det er denne Tanke hun vil søge at føre ud i Livet, og som paa en saa smuk Maade har sat sit første Skud i Stockholms Børnebibliotek.

Ofte rejste Dr. Palmgren i Udlandet for paa sin Regerings Vegne at studere Biblioteksforhold; saavel i de forenede Stater som i Europa har hun gennem-

lig og underholdende Form, end saadanne Forslag oftest fremtræder i. — Dr. Palmgren Munch-Petersen har da ogsaa høstet fortjent Ros for dette Arbejde, idet alle Partier i den svenske Rigsdag kun har haft Lovord om Betænkningen — ja, man kan vel egentlig vanskelig tænke sig større Tillid, end at hun selv er valgt til Ordfører for den Kommission, som skal bedømme hendes egen Betænkning ud fra de Anmærkninger, som er fremkomne i Anledning af den. Denne Kommission er ved at afslutte sit Arbejde nu, og saa meget kan slaas fast, at Dr. P. M.-P.'s Betænkning vil gaa igennem med nogle mindre Detaljændringer, som hun selv finder ganske rimelige. Dette er